

Úti beszámoló a IX. Nemzetközi Korpusznyelvészeti Konferenciáról

A IX. Nemzetközi Korpusznyelvészeti Konferencia¹ egy kétévente megrendezésre kerülő nagyszabású rendezvény, mely tudományos teret biztosít a korpusznyelvészettel, a természetes nyelvfeldolgozással és -elemzéssel foglalkozó kutatók számára elért eredményeik bemutatására és szakmai eszmecserére. A Konferenciának idén júliusban hat év után ismét a Birminghami Egyetem adott otthont, ami önmagában is kiemelkedő tény a szakmabeliek számára, hiszen innen indult útjára az 1980-as években a John Sinclair nevével fémjelzett, rendkívül termékeny és forradalmi COBUILD projekt.

A Konferencián való részvételre három kategóriában lehetett nevezni 2016 decemberétől kezdve: prezentációk, poszterek és panelbeszélgetés. Minden jelentkezéshez kutatási absztraktot kellett csatolni, melyet a Tudományos Szervezőbizottság tagjai vakon bíráltak el két fordulóban.

De hogy is kerül egy fiatal magyar tanárjelölt a Nemzetközi Korpusznyelvészeti Konferenciára? Jómagam mentoromnak, Dr. Dóczy Brigittának (ELTE-DEAL) köszönhetően kerültem kapcsolatba a korpuszokkal. Mivel a képzésem során csak érintőlegesen esett szó ezekről a szövegtestekről, ezért rögtön elkezdett mélyrehatóbban is érdekelni, hogy tulajdonképp mik ezek, valamint hogyan tudnám hasznosítani a saját tanítási gyakorlatomban. Mindez annyira megfogott, hogy rábukkantam arra, hogy a korpuszok használatának előnyeit nem csak a fent említett tudományos közönség élvezheti, hanem a szeptembertől júniusig a diákjait nevelő, segítő, oktató nyelvtanár-társadalom is. Kutatásommal pontosan ebbe az irányba igyekszem nyitni, és ilyen módon szeretném megismertetni minél több leendő és már praktizáló tanárral ezeket az előnyöket. A Bizottsági tagoktól kapott visszajelzések alapján erre nemzetközileg is egyre nagyobb az igény, ezért nagy lelkesedéssel értesítettek arról, hogy júliusban én is előadhatom tudományos prezentációm.

A Konferencia, mint említettem, a Birminghami Egyetemen zajlott július 25 és 28. (kedd–péntek) között, amelyre való kijutásom anyagi támogatását a Tehetséggondozási Tanácsnak ezúton is köszönöm. Az ünnepélyes megnyitót és előadást a hétfői napon sokszínű és gyakorlatias szakmai workshopok előzték meg. Itt mi a #LancsBox nevű új eszközzel ismerkedtünk meg két fiatal lancasteri kutató szervezésében.² A megnyitót követően Prof. Dr. Susan Hunston (University of Birmingham) előadása következett.

¹ <http://www.birmingham.ac.uk/research/activity/corpus/events/2017/cl2017/index.aspx>

² <http://www.birmingham.ac.uk/research/activity/corpus/events/2017/cl2017/pre-conference-workshop-7.aspx>

A hét további részében aztán megkezdődött a tudományos nyüzsgés. Napi 7-8 szekcióban, egyszerre 7 helyszínen zajlottak előadások és a poszterkiállítás. Ezek a tágan értelmezett korpusznyelvészet minden alterületét körbejárták, bemutatva egy-egy új kutatási eredményt vagy másfajta szemléletmódot. Személyes érdekességgént említem meg, hogy az amerikai Brigham Young Egyetemen oktató Prof. Mark Davies-szel is sikerült az előadása után pár szót váltanom és egy közös képet készítenünk. Professzor Davies egyike azoknak a korpusznyelvészeknek, akinek a munkásságát világszerte elismerik és használják.

Corpora in teacher training through Pedagogical Grammar A case study of two workshops

Balázs Vida
blzsv@caesar.elte.hu

26th July 2017

CL2017, Birmingham

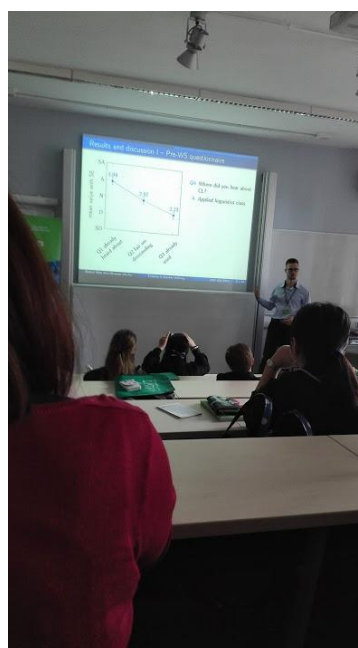
The conference participation was subsidised by the Talented Student Program of Eötvös Loránd University.

Balázs Vida blzsv@caesar.elte.hu

Corpora in teacher training

26th July 2017 1 / 19

Előadásomra szerdán került sor a főépület egyik előadójában. A 20 perces prezentációra a vártnál is többen voltak kíváncsiak. Ezt követte a 10 perces kérdés-felelet blokk, ahol a már tapasztaltabb kutatók egyrészt gratuláltak a projektemhez, másrészt megosztották a saját országukban, saját egyetemükön és a saját kutatási-tanítási gyakorlatukban tapasztaltakat. Mindez pozitívan erősített meg abban, hogy a kutatási irány nemcsak lehetőségekkel teli, hanem a nemzetközi és a hazai szakmai közösség számára is hasznos.

Összességében a Konferencián megtapasztalt tudományos diskurzus legalább két évre (a következő Konferenciáig) elegendő lendülettel, biztatással és megválaszolandó kérdésekkel látott el. Szeretném megköszönni még egyszer a támogatást a Tehetséggondozási Tanácsnak és az Eötvös Loránd Tudományegyetemnek. Mindez egy pályakezdő kutató életében és szakmai munkásságában rendkívül fontos mérföldkő.